

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.749 van 2 april 2015
in de zaak A. 211.964/XIV-35.547**

In zake : Habib MUSLIJA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mathieu Langerock
 kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis (Brugge)
 Dampoortstraat 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Justitie
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Willebroekkaai 33
 alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de directeur van de gevangenis te Brugge van 21 februari 2014 waarbij aan Habib Muslija als tuchtsanctie de afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte wordt opgelegd gedurende één week van 22 februari 2014 tot en met 28 februari 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 januari 2015.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Evelien Callewaert, die *loco* advocaat Mathieu Langerock verschijnt voor verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is opgesloten in de strafinrichting te Brugge.

3.2. Op 18 februari 2014 om 7 uur 40 wordt door een penitentiair beambte een rapport aan de directeur opgesteld lastens verzoeker waarin de volgende feiten zijn vastgesteld:

“Op [plaats van de feiten]: celwagen 255 [was] gedetineerde samen met 2 andere gedetineerden aan het roken.

Gedetineerde werd door 3 leden van het veiligheidskorps en mezelf [zijnde de penitentiair beambte] naakt gefouilleerd, waarbij een aansteker en 4 sigaretten zijn gevonden in de onderbroek.”

3.3. Op 19 februari 2014 start de gevangenisdirecteur een tuchtprocedure op lastens verzoeker.

3.4. Op 21 februari 2014 wordt verzoeker gehoord door de gevangenisdirecteur in aanwezigheid van zijn raadsman. Luidens het verslag van de hoorzitting herinnert de directeur de gedetineerde aan de ten laste gelegde feiten, zijnde “roken in niet toegelaten ruimte”. Voorts blijkt uit voornoemd verslag:

“Betrokkene bekent de feiten. Hij zegt wel dat hij niet in de bus heeft gerookt. De advocaat zegt dat betrokkene niets heeft ontvangen inzake een naaktfouille.”

3.5. Op 21 februari 2014 legt de gevangenisdirecteur, “gelet op volgende feiten: roken in niet toegelaten ruimte”, als tuchtsanctie de afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte van 22 februari 2014 tot en met 28 februari 2014 op. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene was in het bezit van rookgerief tijdens de overbrenging. Hij brengt de veiligheid van zijn eigen, medegedetineerden en het personeel in gevaar. De naaktfouille werd uitgevoerd door het veiligheidskorps. Gelet zij onder de bevoegdheid vallen van de politie, hebben zij te allen tijde het recht tot een fouille ikv veiligheid.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 108, § 2 van de wet van 12 januari 2005 ‘betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden’ (hierna: de basiswet).

Hij zet uiteen dat er voor de foullering op het lichaam geen voorafgaande wettelijk voorgeschreven toelating van de gevangenisdirecteur wordt voorgelegd.

5. Verzoeker betwist in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie met klem dat de bestreden tuchtsanctie werd opgelegd voor feiten vastgesteld als gevolg van de betwiste foullering. Hij verwijst hiertoe uitdrukkelijk naar het tuchtrapport en leidt hieruit af dat de penitentiair beambte om twee redenen overging tot het opstellen van een tuchtrapport, met name:

(1) Het roken op een verboden plaats en

(2) Het bezit van verboden voorwerpen, zijnde een aansteker en vier sigaretten.

Voorts betwist verzoeker dat de uitgevoerde fouille een veiligheidsfoullering is in de zin van artikel 6, 5° van de wet van 25 februari 2003 ‘houdende de inrichting van de functie van veiligheidsbeambte met het oog op de uitvoering van taken die betrekking hebben op de politie van hoven en rechtbanken en de overbrenging van gevangenen’. Verzoeker voegt daaraan toe: “Of met andere woorden de gevangenisdirecteur haalt in de motivering van de bestreden tuchtsanctie [...] niet het roken op een verboden plaats maar enkel het bezit van rookgerief tijdens de overbrenging aan, hetgeen volgens de gevangenisdirecteur de veiligheid in het gedrang zou brengen”. Hij besluit dat: “de bestreden tuchtsanctie van 21.02.2014 derhalve gesteund [is] op feiten die naar aanleiding van de onwettige foullering op het lichaam zijn vastgesteld”.

Beoordeling

6. Het middel gaat uit van het standpunt dat de bestreden beslissing steunt op feiten die naar aanleiding van een foullering op het lichaam zijn vastgesteld.

Uit het rapport aan de directeur blijkt dat inderdaad twee feiten werden vastgesteld: enerzijds dat verzoeker op celwagen 255 met twee andere gedetineerden aan het roken was en anderzijds dat naar aanleiding van een naaktfouille op het lichaam van verzoeker een aansteker en vier sigaretten zijn gevonden in zijn onderbroek.

Uit het niet betwiste tuchtrechtelijke hoorverslag van 21 februari 2014 blijkt dat de gevangenisdirecteur de gedetineerde herinnert aan de ten laste gelegde feiten die als volgt luiden: “roken in niet toegelaten ruimte”. Uit voornoemd verslag blijkt voorts dat verzoeker enkel werd gehoord over deze feiten die hij bekent. Hij zegt wel dat hij niet in de bus heeft gerookt. Zijn advocaat zegt dat betrokkene niets heeft ontvangen inzake een naaktfouille.

In de bestreden beslissing worden uitdrukkelijk de volgende feiten in aanmerking genomen: “roken in niet toegelaten ruimte”. Zowel uit het verslag van de tuchtrechtelijke hoorzitting als uit de bestreden beslissing blijkt aldus dat enkel als tuchtinbreuk het “roken in een niet toegelaten ruimte” in aanmerking wordt genomen door de gevangenisdirecteur. Het wordt niet betwist dat het “roken in een niet toegelaten ruimte” werd vastgesteld door de penitentiair beambte zonder fouille op het lichaam van verzoeker, waarbij ingevolge de fouille “een aansteker en vier sigaretten zijn gevonden [...]”. Bijgevolg gaat het roken in een niet toegelaten ruimte de fouille vooraf.

De enkele omstandigheid dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt geantwoord op het in bezit zijn van rookgerief en wordt gerefereerd aan een naaktfouille, staat er niet aan in de weg dat enkel als tuchtfeit werd weerhouden: “roken in een niet toegelaten ruimte”. Voornoemde motivering vormt enkel een antwoord op de opmerking van de advocaat van verzoeker tijdens de hoorzitting dat laatstgenoemde niets heeft ontvangen inzake een naaktfouille.

Het enige middel dat uitgaat van het standpunt dat de bestreden tuchtbeslissing steunt op feiten die naar aanleiding van een fouillering op het lichaam werden vastgesteld, mist feitelijke grondslag.

7. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques